

Bemærkninger til ovenstaaende Lovforslag.

Som bekendt har der oftere i Rigsdagen været ført Forhandling, om der ikke maatte være Grund til at foretage en Forandring i den nu gjældende Lovgivnings Bestemmelser om Berettigelsen til at udøve Lægevirksomhed, navnlig saaledes at der aabnedes Afgang for Personer, der ikke have underkastet sig den almindelige lægevidenskabelige Examen, til i alt Fald i et begrændset Omfang at tage Syge i Kur.

Efterat der gjentagne Gange i Rigsdagens Folkething havde været stillet Forspørgsler til Justitsministeren om, hvorvidt han agtede at lade udarbejde et Lovforslag om en friere Ordning af den ikke autoriserede Lægevirksomhed, blev der navnlig i Rigsdags-samlingen for 1867—68 af den daværende Justitsminister forelagt Landstinget et Lovforslag angaaende den omhandlede Gjenstand. Ifølge dette Lovforslag skulde Udøvelse af Lægevirksomhed i Almindelighed være fri, idet der kun sættes Straf for den, der uden at være autoriseret til Udøvelse af Lægevirksomhed tog Syge i Kur, naar han ved sin Lægebehandling tilføiede den Syge en Skade af den i Straffelovens § 204 omhandlede Besskaffenhed, eller naar han urigtig udgav sig for at være autoriseret til at yde Lægehjælp, eller naar han anvendte Lægemidler, som det var forbudt Apothekerne at udlevere til Alle og Enhver, hvorhos det dog ubetinget var forment Personer, der ikke havde opholdt sig her i Landet i 5 Aar, eller som ved Dom vare fundne skyldige i en i den offentlige Mening vanærende Handling, at tage Syge i Kur. Flertallet i det af Landstinget nedsatte Udvalg billigede i det Væsentlige de Principer, hvorpaa Lovforslaget var bygget, men fandt dog, at Bestemmelserne i enkelte Retninger burde stærkes, navnlig saaledes at der ogsaa sættes Straf for den, der uden af Staten at være kjendt herrettiget til at udøve Lægevirksomhed, udgav sig for Læge eller offentlig tilbød Lægehjælp eller lod sig kalde til Personer, der i Sygdomstilfælde havde lovhjemlet Krav paa Lægehjælp for Andres Regning, ligesom og for den, der anvendte farlige Midler eller

foretog farlige Operationer, eller som foranledigede Udbredelsen af smitsomme Sygdomme. Derimod fandt Udvalgets Mindretal, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at foreslaa en saa gennemgribende Forandring i den tidligere Lovgivning som i Lovforslaget foreslaaet, men at den væsentligste Indvending mod den gjældende Kvaassalverlovgivning vilde være fjernet, naar det bestemtes, at Kvaassalverstraffen kun skulde anvendes paa dem, der drive Kvaassalveriet som Næringsvei. Det af Mindretallet i Overensstemmelse hermed stillede Endringsforslag blev vedtaget af Landstinget, men derefter nægtedes der Lovforslaget Overgang til 3die Behandling.

Sagen har senere i de to sidste Rigsdags-samlinger været Gjenstand for yderligere Forhandling, idet der af enkelte Medlemmer af Folkethinget er blevet indbragt Lovforslag angaaende en Forandring i Kvaassalverlovgivningen. Det i Samlingen 1871—72 indbragte Lovforslag stemmede i det Væsentlige med det Landstinget af Justitsministeren i 1867—68 forelagte Lovforslag om samme Gjenstand. Dets Bestemmelser bleve billigede af Flertallet i det af Folkethinget nedsatte Udvalg, der dog foreslog enkelte Endringer i Lovforslaget, navnlig at der skulde sættes Straf for den, der uden at have taget Examen, foretog farlige Operationer, foranledigede Udbredelse af smitsomme Sygdomme eller greb ind i den bestaaende Ordning af Sinds- sygepleien og Fødselshjælpen. Da det imidlertid paa Grund af den langt fremrykkede Tid af Samlingen maatte ansees for givet, at Sagen ikke kunde bringes til Ende, foreslog Udvalgets Flertal at vedtage en motiveret Dagsorden, hvorved Regjeringen opfordredes til om muligt i Rigsdagens næste ordinlige Samling at fremkomme med Forslag angaaende en bedre og mere tidsvarende Ordning af Statens Forhold til den ikke autoriserede Lægevirksomhed. Et i Overensstemmelse med disse Udvalgets Flertals Forslag ændret Lovforslag indbragtes paany i sidstafvigte Rigsdags-samling, og blev, trods de derimod, navnlig ogsaa fra Justitsministerens Side, reiste Indven-